

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 61 ANUL XXI.

Sabiuu, in 29 Iuliu (10 Augustu) 1873.

tru celelalte pãrti ale Transilvaniei pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. Iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri stroine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru întâi' ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Telegrafulu ese de dõne ori pre septemana: Duminec'a si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiuu la expeditura foiei pre afara la c. r. poste cu bani gal'a prin scrisori francate, adresate câtra expeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiuu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Spre orientare!

Cu privire la cerculariulu pré veneratului Consistoriu arhiepiscopãlu din 12 Iuliu a. c. nr. cons. 1261/31. pl. se aduce la cunoscutia onoratei preotimi din tract. protop. alu Sabiuului I. si II. carea forméza cerculu electoralu I. ca loculu de convenire si de alegerea deputatului clericalu pentru congressulu electoralu convocatu pre 26 Aug. a. c. este **Cetatea Sabiuu**. Onorat'a preotime deci sa binevoiesca a se afla aici in numeru completu Vineri in 3 Aug. a. c. negresitu la 8 ore la biseric'a nõstra parohiale din cetate.

Sabiuu 25 Iuliu 1873.

I. Hannia,
comisariu consist.

Din Bosnia a vinu sciri totu mai complicate. Nu este de multu de cându se alarmase lumea cu crancenile comise de mahomedanii din Baniauca fatia cu crestiniu totu de acolo, carii cá se scape de torturi si de mörte fugira la Gradisca-vechia in Croati'a. Lui „P. L.“ i se scie acum din Belgia ca guvernatorulu turcescu din Bosnia a somatu pre crestiniu fugiti la Gradisca-vechia, provocãndu-i sa se întörca numai decãtu acasa spre a face sa cáru dreptate. Cei-ce avura sa suferu multu, se intielege de sine ca nu vrura a crede simplu pre cuvintele guvernatorulu si asiã cá garantia cerura sa se pedepsesca mai întâiu renumitul emiru Effendi si Caimacamulu dela Baniauca. Lui Pasi'a inse i s'a parutu pre mare pretensiunea acest'a si pentru aceea brevi manu a decretãtu confiscarea bunurilor miscãtorie si nemiscãtorie ale „cutezatorilor“. Emigrantii inse avura cei mai multi muieri si copii si acesti'a erau acasa — ce sa se intemple cu acesti'a? „Afara cu ei pre drumuri!“ a fostu scurt'a si ponderos'a resolutiune a Pasiiei si acest'a s'a si executatu ad litteram. Multe mame alergãra la conaculu (cartelulu) guvernatorulu si ii declarãra ca decã i-a lasatu fãra acoperisii ii voru lasã copii cá sa póte elu grigia de densii. O mama a si lasatu cinci copii in conacu de etate dela 3—12 ani.

Angli'a si Rossi'a nu si tramisu agenti extraordinari in fatia loculu spre a se convinge si a castigã informatiuni despre starea lucrulu. Consululu generale austro-ungurescu a fostu celu dintãiu acolo, intrepunendu-se pentru ameliorarea sortiei crestiniilor.

Din acestu incidentu nou iau ansa inca mai multe diurnale din Vien'a si Pest'a a scie articuli insemnati, din cari se vede ca patrociniulu de care s'a bucuratu guvernulu turcescu pâna acum, a incetatu.

Eventualitatea unei disolutiuni a statulu turcescu seu a redncerei lui se discuta si decã nu de totu pre fatia dera destulu de la intielesu.

In Constantinopole pre lãnga totu sgomotulu schimbãrilor de ministri si a demnitarilor celoru mai mari ai imperiulu inca se simte schimbarea situatiunei.

Scirea despre caletoria imperatului Franciscu Iosifu la St. Petersburgu inse a facutu impressiunea cea mai grea si intensiva asupr'a Portiei. Põrt'a deduce de aici, ca acest'a este semnalulu prin care politic'a austro-unguresca dice unu valët politiceii orientale de pâna aci, carea se cuprinde intru aceea cá sa spriginasca Põrt'a cu totu pretiulu.

Scirea acest'a radica in ochii Portiei si valõrea primirei si distinctiunilor ce s'a facutu in Vien'a domnitoriulu Romaniei totu asiã precum si a celei ce are sa se faca mai târdiu domnitoriulu Serbei.

Napoleonu III., Cuz'a si Siagun'a.

„Hermanst. Ztg.“ scie cu privire la articulu aparutu in „Aurora Craiovei“ sub titlu'a desupr'a

si reproducu de noi in nrulu dela 3 Augustu urmãtoarele:

Nu noi suntemu acia, cari punu pre reposatulu arhiepiscopu si metropolitu baronu Siagun'a in acea societate, ce se vede din titulu articulu nostru.

Autoritatea acestei asemenãri compete dinariulu, „Aurora Craiovei“. Noi din partene vedemu ca caracterulu, nesuintiele si istoria vietiei lui Siagun'a de o parte si alui Napoleonu si Cuz'a de alta parte suntu atãtu de eterogene si opuse, incãtu combinarea dea asupr'a trebuie sa ne puna in mirare. Afara de acea impregiurãre, ca toti trei numitii a reposatu in prim'a jumetate a anulu 1873, densii nu au nimicu comunu intre sine.

Napoleonu III si Cuz'a fura destituiti de pre tron. Siagun'a s'a inãltiatu dela Episcopu la Arhiepiscopu si Metropolitu si a ramasu pâna la ultim'a resuffare cá atare.

Ne permitemu intrebarea, cum vine pastorulu supremu alu bisericiei Siagun'a in societatea exmonarchiloru si expotentatiloru?

In anulu 1858 a aparutu in Parisu prin midilocirea lui Napoleonu o brosiura sub titulu: Napoleonu III si cestiunea romãna, carea declarã desvoltarea principulu nationalitãtei de celu mai inãltu semnu caracteristicu alu unui statu civilisatu, pre Austri'a inse de celu mai mare inamicu alu acestui principiu si carea concesse romãniloru dreptulu, de a se uni dupa principulu acest'a. Principiulu nationalitãtei lui Napoleonu III a fostu fatia cu drepturile statelor subsistente si fatia cu domnitoriulu unu principiu revolutiunariu, care in urma se întörse contra proclamatoriulu si ii rupse gãtulu la Sedan. Siagun'a nu s'a tienutu nici odata de acestu principiu alu lui Napoleonu III., ci a pastratu pentru Austro-Ungari'a, pentru imperatulu si regele acestei'a si pentru inãlt'a casa domnitoria o fidelitate nefrangibila. Noi credemu ca densulu prin acestã nefrangibila si politica fidelitate, a devenitu cu totulu unu altu binefacetoriu alu romãniloru decãtu Napoleonu, carele nu cá amicu alu Austro-Ungariei si nu pentru romãni, ci numai pentru egoismulu seu umblã cu idea de nationalitate spre a seduce pre romãni in si afara de Ungari'a la rumperea fidelitãtei si a dreptulu.

Siagun'a nu a intrebuintlatu nici cându pre romãni cá midilocu pentru scopulu ambitiunei de a domni. Siagun'a lucrãndu precãtu i erã cu putintia pentru progressu in civilisatiune, promovã ce e adevratu si bunu. Celu-ce in modulu acest'a lucra pentru o idea are cu totulu altu dreptu a pretinde numele de propugnatoru pentru romãni si romanismu decãtu acel'a, carele degradãia pre romãni la midilõce pentru puterea si politic'a sea egoistica. Si intr'adeveru se fã facutu Napoleonu atãtu pentru unirea Moldaviei si Munteniei int'unu principatu? Sub conventiunea dela Parisu din 19 Augustu 1868, in care fu sustienuta despartirea acestoru doue principate, a Munteniei si Moldaviei sub doi hospodari, sta si numele Franciei. Ca romãni a convenitu a alege pentru ambele principate pre acela-si Cuz'a de hospodar, acest'a a fostu fapt'a loru. Asiã a fostu si constitutiunea comuna dela 9 Novembre 1869 pre carea si-o delera romãni, fapt'a loru si nu a lu Napoleonu III.

Si ce privesce in urma pre Cuz'a, noi scimu despre densulu, ca elu ini 20 Februaru 1859 au tienutu intrarea sea in Bucuresci.

Cãndu a luat elu domni'a, Romãni'a nu numai ca nu avã detorii, ci avã mai multe venite decãtu erogate. Moldavi'a are o detoria de statu neinsemnata. Sub economi'a finantiale a lui Cuz'a a crescutu detoria comuna a statulu la 1453 milione piastrii.

Io 23 Februaru 1866 a intratu in Bucuresci unu numeru de conjurati, sub conducerea lui Golesco, Haralambi si Lec'a in loenintia lui Cuz'a si-lu constrinsera sa abdica. O proclamatiune anuncia romãniloru acestã templare cu urmãtoarele cu-

vinte: „Romãni! Inainte de siepte ani a-li arelatu Europei, ca ce póte face patriotismulu si virtutea civila. Din nenorocire v'ati inuclatu si in alegerea principelui pre carele l'ati pusu in fruntea võstra. Anarchia, coruptiune, neobservarea legiloru, degradarea tieriei in intru si afara, risipirea averei nationali au fostu principiile, ce au condusu pre acestu regimu incarcatu de detorii. Astadi acest'a a incetatu de a mai fi. —

Aceia, carii acum vreau se puna pre Cuz'a cá propugnatoriu alu romãniloru si romanismulu cu Siagun'a intr'o linia si carii afara de aceea ii dau dupa mörte unu renume frumosu, sa-si fi radicalu atunci glasarile lor, cându erã tempulu. Dara atunei au tacutu.

De altmintrea noi suntemu convinsi, ca „Telegrafulu Romanu“ nu a avutu de scopu, a face combinarea „Aurorei Craiovei“ de a sea. Telegrafulu a impartasitu acestu articulu alu Aurorei numai cá o ovatiune, ce s'a adusu de o foia esterna Metropolitulu reposatu, cá si pre multe altele, fãra cá Telegrafulu sa fi venitu aici cátu de putienu la ide'a, de a pune pre credinciosulu pastoriu supremu Siagun'a cu politici nenorocitu Luis Napoleonu si Cuz'a in un'a si aceea linia.

Proiectulu unei legi nõue electorale a propãsit in ministeriulu unguurescu de interne atãtu de departe, incãtu principiile statorite trebuie numai puse in ordine si testu dupa paragrafi, pentru cá elaboratulu sa póta fi adusu inaintea publicitãtei.

„Pest. Lloyd“ accentueza cu privire la acest'a, ca numerulu abstentiuniloru, retienerea cu scopu seu din intemplanã dela aducerea in valõre a dreptulu electoralu activu cresce cu tãta period'a de alege in unu modu spaimentatoriu.

Intr'o tierã, unde pre 30,000—34,000 locuitori si pre cãte 2400 indreptatiti la alegere cade numai unu deputatu, acestu casu e in Ungari'a: acolo e o aparentia deplorabile, cându din acesti 2400 indreptatiti la alegere se retienu cu totulu dela votare 1700—2000 alegatori, fãra de a se interesã macaru cátu de putienu de exerciarea si aducerea la valõre a celui „mai frumosu dreptu politicu“ alu loru. In cerculu Csakvãr au fostu in an. 1869 preste totu 2448 alegatori conscrisi, din acesti'a inse s'au retienutu dela votare 2237; in cerculu Bihorului, care in acela-si anu numerã 2201 õmeni indreptatiti la alegerea dietale, si delera votulu numai 1066, 1135 barbati nici nu se apropiara de urn'a electorale; in Ogn'a, unde fura inorsori in list'a alegatoriloru 603 barbati indreptatiti la alegere, au alesu numai 194; cei-lalti 409 inse deadreptulu nu se interesara de exerciarea dreptulu lor electorãlu.

Pentru casulu contrariu, ca adeos toti cei indreptatiti la alegere si-au adusu la valõre in vre-unu cercu dreptulu lor electorãlu, „Pest. Lloyd“ nu e in stare sa ne amintesca macaru unu micu casu, si acest'a e alegerea lui Miletiu in an. 1869 in Neoplant'a.

In astfelu de impregiurãri alegerea nu va putã reprezentã nici odata vointia adevrata a majoritãtei si precum ne invetia esperiintia crescerea abstentiuniloru dela alegere, amenintia cu pericolulu ce nu se póte neconsiderã, ca togmai celoru mai buni si iubitori de linisce nu le place a-si perde tempulu scumpu in sgomotele nebunatiche ale alege-riloru si in manevra larmuitorã, ca in urma remãne cãrm'a decisiunei in mãnilor larmuitoriloru, si ocupa acel'a loculu, care in lupta si cërta scie mai bine inchide pumnulu.

Dejá din acestu punctu de vedere merita dese abstentiuni, cá sa ne inrigimu de medilõcele cele mai corespundetõrie pentru a le preveni, inainte de ce se voru lat si degenerã in unu indiferentismu generalu. Decã cercetãmu inse dupa aceste

midioce atunci în primă linie să ne ținem înaintea ochilor așomă, ca dreptul electoral e totu odată și o detorință, în a cărei cerc de noțiune aparține un elementu alu fortiei.

Dreptul de alege și detorința de alege adese-ori fură comparate în tempulu mai nou cu deobligamentulu militară și de aci s'a conchis, ca amendoune trebuie să fie generale.

Precătu de falsă e acēst'a, deca tunāmu cu acestu argumentu contr'a censului, pentru ca și deobligamentulu militară cunōșce censulu batrenetieloru și alu senatāției trupesci, pro atātu de dreptu ni se pare noue, deca voimu să conchidom de aice, ca statulu are dreptulu, a constringe pe cetățenii alegeatori la exerciarea detorinției de alege.

„Dreptulu electoral, dice ducēle de Broglie, nu e unu dreptu exclusiv personalu, nu e unu din acele drepturi naturali, pe care statulu le recunōșce, fura a le creā, și pe cari elu le garantēza individeloru, lasāndu-le lorū alegea, spre a o întrebuintā după placu, sēu a nu o întrebuintā sēu chiaru a si abusa de ea; nu, dreptulu electoralu e unu dreptu socialu, pus în interesulu statului și statulu trebuie să pōrte grige pentru cā acēst'a să se exercēdie. Acēst'a inse va succede statulu numai atunci cāndu lui îi compete dreptulu, de a pedepsi pe celu negligentu și a probā mandatulu constringetoriu prin respalire. Unu scriitoriu mai nou francesu recomanda introducerea unoru jorū mici, cari în totu cerculu să traga la respundere pe cei negligent, să examineze causele de escusare (bolnavire, tempestate, afaceri întelitorie) și atunci după împregiurāri sēu sa-lu elibereze sēu sa-i impuna o pedēpsa în bani, pe carea se o semā. Acēsta propunere noi nu o ținem de neesecutabile, suntemu inse de acea intima convingere, cā actulu de alege, spre a preveni reulu abstentiunii, trebuie să se faca cātu se pōte de comod. Prin radicarea de atâtea vrne și comisiuni de alege, cāti candidati sōntu, s'aru potē ciontā indiferentismulu și prin acēst'a institutiune s'aru potē accelera actulu de alege și nu va fi mai multu de lipsa decātu o di, pentru cā alegeatoriulu să nu fia conturbatu în alte afaceri ale sele și silitu a stā pro plitia dile întregi, până ce vine rendulu la elu cā se-si de votulu, atunci unu pasiu însemnatu și ponderosu aru fi făcutu, spre a pune capetu abstentiuniloru ce se lătescu totu mai tare. —

În „N. P. Journalu“ cetimu: Domnulu Franciscu de Lōher striga în gur'a mare în „Kōln. Zig.“ ca nemții din Ungari'a sōntu suprimati. Elu numera cu o plăcere neascunsă cele patru locuri principali ale germanilor în Transilvani'a, Banatu, Ungari'a superiōrā și dincolo de Dunare. Mai cu sēma îi sta lui la inima frumōs'a țiera a sasiloru (fondulu

regiu) și elu nu e neaplecatu, a numi pe sasi „fii dorerei“ ai Germaniei. Domnulu Franciscu de Lōher cutēza a pronunțā următoarea dicere necredibilă:

„Noi (germanii) inse să ne întrebāmu, lasā-vomu noi cu nepasare și fura mila pe cele aprōpe doue milioane, care strinsu lângă confinielu Germaniei și întemeiara o noua patriā, de prada unu poporu (unguriloru), care nice odată nu a făcutu ce-va pentru cultur'a și prosperarea omenimei, decātu cā si-au rositu odată sabiele lorū în sänge turcescu?“

La altu locu afirma acela-si domnu: „Nice odată nu a batutu asiā o ȳra grea pentru germanii Ungariei; se luera de aceea, cā sa mai subsisteze ei mai departe în lmb'a, datin'a și cultur'a germāna, sēu cā unu sistemu de putere și violențā fura asemanare sa-i manutiēșca și macine, până ce se voru fi magiarisatu?“

Unu vanu mai chiaru, afirma „N. P. Journalu“ amestecatu cu o rancōre mai mare cu greu s'a pututu scrie. Nu e asiā, cā cāndu aru voi să escumbineze din regiunea Sabiu, Kasehau, Temisiōr'a și Oedenburg unu Elsas și Lothringen ungrescu? Și totusi exista o suprimire a germanilor în Ungari'a numai în fantasiā sēu ur'a omeniloru de soiulu lui Lōher. Să se întrebē germanii Ungariei, cā cine și în ce se simte vatematu? De prezentu exista în Ungari'a o presa germāna, teatru germānu, comunele germāne au autonomi'a lorū deplina, ele au reprezentanții lorū în dieta, la regimū, au academia și universitate. În societatea ungara germanii sōntu stimati și considerati, precum insusi Lōher marturiseșce, și încă mai multu decātu le place chauvinistiloru ungari. Ce voiescū atari conturbatori de pace cum e domnulu Lōher? Pre cine în Ungari'a se potē redimā?

Unicii malcontenti germani în Ungari'a sōntu acei'a, cari si-au perdutu pānea prin regimulu celu nou, sēu cari nu voru să si jertfēșca muceditele lorū privilegii în favorulu unității statului. Cā sasi țienū strinsu la autonomi'a lorū din evolu mediu, noi o pricepem; dara a provocā la acēst'a pre popantiulu germanu spre admonerea la drepturile lorū de totu imbetranite e perfidū.

Precum amu disu opiniunea publică a Europei despre Ungari'a se abate sistematicu în cea mai mare parte prin pene nechiemate, și pline de ura. Deca aru mai esistā unu bureau de presa ungaru, amu pune noi întrebarea, pentru ce să aruncāmu sute de mii florini pentru foile din unghurile patriei, pre cāndu autoritatea nōstră în afara totusi e vatemata necurabilu? De ȳre-ce inse bureaulu de presa ungaru, care și fura de aceea a prestatu servitiu dubiōșe, a decadiatu la unu secretariatu ministerialu — la ce noi în urma dicēmu aminulu nostru asiā să fia! — noi trebuie să îndreptāmu întrebarea nōstră la o alta adresa. Să nu fia în cercurile nōstre politice și scientifice barbati și fonduri destule

spre scopulu acel'a, a dā țieriloru esterne o chiara deslucire despre virtutile și scaderile, despre țiențele și desvoltarea situatiuniloru în Ungari'a? Acēst'a e o recerintā a onōrei nōstre nationale carea nu se pōte neconsiderā.

Tōte dicarele din Franci'a, ce ne-a sositu adi, se ocupa cu analis'a și critic'a mesagiului maresialulu Mac-Mahon, ce s'a cetitu camerei înainte de a-si ridica ultim'a șiedintā pentru a intrā în vacantie.

În generalu, apreciarile foiloru francesi, se pōte dice aci pre bine cuvintele, nu sōntu nici pentru nici contr'a, nici favorabile nici defavorabile; ele sōntu aci observatōre, aci aprobatōre; într'o parte aretāndu ȳre-care satisfacere, într'alt'a desaprobandu cu asprime. Spre a avē dara, cetitorii nōstri, o ideā de acēste reflesiuni și comentarii contradictorii, vomu estrāge cāte-va renduri din unele dicarie mai însemnate.

„Debats“ se exprima astfelu:

Mesagiulu, adresatu adunārei nationale de cātre presiedintele republicei, formēdia unu contrastu fōrte isbitoriu cu acel'a prin care maresialulu Mac-Mahon si-a inauguratu puterile la 25 Maiu. Prin celu cetitu la acēst'a datā se vorbē de necesitate a face să se respecte pretutindeni și în ȳre-ce momentu legea, cā cum înainte de 24 Maiu are fi fostu vre unu obicei sa se violese. Se semnalā Franci'a și Europei acea factiune care pune în pericolu repausulu și tōte popōrele. Prin mesagiulu dela 29 Iuliu, acēste expresiuni și acēste metafōre, cari amintescu pre curendu ideā a unu guvernū de combatere, au disparatu din fericiere. Abiā se face alusiune la situatiunea interiōrā a țierei, în cāte-va linii, prin care presiedintele republicei declara cā esponde de ordine pe tempulu vacantiiloru adunārei și se felicita de acordulu dintre acēst'a și guvernū. Mesagiulu este consacratu principalmente a face să se veda importantia marelui evenimentu ce tōta Franci'a ascēpta cu nerabdare: liberarea teritoriului; și relativu la acēst'a D. maresialulu Mac-Mahon aduce unu justu omagiu ilustrulu seu predecesoru care, prin fericiute negotiāri, a contribuitu puternicu se o prepare.

„Independintia belgicā“, rationēza în modulu urmatoriu:

„Subiectulu evacuārei chiaru, obliga pe guvernulu dela 25 Maiu se aduca omagie dlui Thiers, și de sicuru, se pōte crede cā maresialulu Mac-Mahon n'a voitū să permita cā să se vorbēșca, în numele seu, despre liberarea teritoriului, fura să urce meritulu la omulu de statu care a preparat'o și asigurat'o prin doi ani de lucrāri neinterupte și de negotiāri delicate. De aceea mesagiulu face predecesorulu maresialulu, fura a-lu numi, — numele dlui Thiers este fōrte dificulu a

FOISIORA.

Din scrierile stului Ephraemu Syrulu.

Cuventu

la schimbarea la fatia a D-lui nostru Iisusu Christosu.

(Proba de ocupatiune cu literatur'a clasica bisericēșca.)

Cuprinsulu. — În introducere se asemēna St'a Scriptura cu unu agru de o fertilitate nedescavera. După aceea urmēza espunerea motiveloru, pentru ce a dusu Iisusu pre invetiacei pre dēlu, și descrierea scenei celei minunate pre acēl'a. — Se explica cuvintele lui Petru. „Acēst'a este fiulu meu celu iubitu“, desface cu venlarea într'unu modu viable, avutu, frappante și spirituale. — Argumentele aduse pentru ambe naturile, în Iisusu se afla espuse într'unu sflu de întrebāri. Încheerea o face o confesiune a credinței cātra Ddieitatea și omenirea lui Cristosu și cātra presānt'a Treime.

1. Din agru ne vine secerisū imbucuratoriū, din via bogatia de fructe gustōșe, și din st'a scriptura invetiatura aducatoriā de viētia. — Agrulu ni prestēza nomai pentru unu tempu secerisū, și viā ierasi în unu tempu spendēza colesulu, cā si'a scriptura lasa, de cāte ori se va ceti, cā sa isvorēșca invetiatura vivificatoriā. Au trecutū secerisūlu de pre agru, și elu încēta de a mai produce; s'a făcutu colesulu în via și eata-o incapace*) dara din st'a scriptura putemu secerā în tōte dilele, fura cā sa se impuētiēdie spicetele pentru explicatoriū ei, și în tōta di'a patemu țienē unu colesu fura cā sa se finēșca strugurii speranței puse în ea. Să ne

*) De a mai dā rodu în acēl'a-si anu.

apropiemu asiā dara de acestu agru și se gustāmu din fructele bradeloru sele, celoru datōrie de viētia. Să secerāmu de pre elu spice de viētia, cuvintele Mantuitorulu Is. Chr. adeca, cari le-a disu invetiacelorū sei: „Sōntu unii din cei ce stau aci, cari nu voru gustā mōrte, până ce voru vedē pre fiulu omulu venindu întru imperatiā**).

2. Si după siēsē dile a luatū Is. pre Petru și pre Iacoba și pre Ioanu fratele lui, și i-a suitu în munte înaltu deosebi, și s'a schimbatu la fatia înainte lorū. Fatia lui stralucea cā sōrele și vestimintele erau albe cā zapad'a³⁾. — Barbatii desprocarii a disu: cā nu voru gustā mōrtea până ce voru vedea pre semnulū venirei sele, sōntu acēst'a, cari i-a luatū și i-a suitu cu sine pre dēlu, și cāroru le-a aretatū cum va veni în di'a de pre urma în glori'a ddieirei sele și în corpulu omenirei sele.

3. Elu i-a înaltiatu pre munte spre a le aretā cā cine e fiulu și alu cui fiu este. Cāci cāndu a întrebatu elu: „Cine dicu omenii cā sōntu eu fiulu omulu?“ i-au respunsu ei: „Unii Elie, alții Eremia sēu unulu din profeti.“ Pentru aceea acum i-au înaltiatu în munte cā sa le arete cā elu nu e Elia, cā Ddieulu lui Elia; cā nu e nici Eremia, cā acēl'a care a sântitu pre Eremia în pantecele mamei sele; nici vre-unulu din profeti, cā este Dlu profetiloru, care i-a tramisū pre ei. Le aretā cā este creatoriulu ceriului și alu pământulu, Dlu viiloru și alu mortiloru. Elu demandā adeca ceriului și acēst'a a lasatu pre Elia cā sa se pogōre în josu, și a datu semnu pământulu și acēst'a a scosū pre Moisc. —

4. Elu i-a dusu pre munte cā sa le arete, cā este fiulu lui Ddieu, care mai înainte de tōte tem-

**) Math. 16. 28. *) Math. 17. 1-2.

purile purcede dela Tatalu, și la finea tempulu anumitu s'a încarnatu din vergura, și după cum elu a sciutu, s'a nascutu într'unu modu nesposu, și fura împreunare omenēșca, — padindu virginitatea mamei nesticata. Unde voiesce Ddieu acolo se invige legea naturei. Ddieu, Coventulu a locuitu în pantecele vergurei, fura cā foculu ddieirei sele sa arda medulārile trupulu vergurei, cā în tempulu aloru noue luni a padit'o nemaculata. A locuitu în pantecele mamei vergure, fura a avē grētia de miroșulu naturalu, și a esitu cā Ddieu intrapatu, spre a ne face pre noi fericiți*).

5. Elu i-a luatū pre munte spre a le aretā marirea Ddieirei și cā sa le faca cunoscutu cā elu este Mantuitorulu lui Israelu, după cum a spusū prin profeti, și cā se nu se smintēșca cāndu voru vedē patimelu lui cele de buna voia, care va avē ale suferi pentru noi cā omu: Cāci ei lu cunosēu cā omu și nu sciāu cā este Ddieu. Lu cunosēu cā fiulu Mariei, cā omulu, care umblā cā ei prin lume, cā pre munte le-au făcutu cunoscutu cā elu este fiulu lui Ddieu, și insusi Ddieu. Ei l'au veditu pre elu mancāndu și bendo, fiindu ostenitu și odihnindu-se dormitāndu și dormindu, temendu-se și asudendu. Tōte acēstea nu-i veneau lui cā Ddieu cā cā omu. Pentru acea elu i-au suitu pre munte, cā Tatalu se numēșca pre fia și sa le arete cā elu este întru adeveru fiulu lui și Ddieu.

6. Elu i-a luatū pre munte și le-au aretatū imperati'a sea înainte de patimi, potērea sea înainte de mōrte marirea înainte de batjocuri și onōrea înainte de desonorare, cā ei se cunosēu cāndu va fi prinsu de judei și restignitu cā nu din slabiciune aru

*) Si cuventulu trupu s'au făcutu I. 1. 14.

se pronunță de aci înainte de către unii oameni politici, — o parte foarte mică, de totu mică, dară în fine o parte în această opera patriotică...

Mesagiul atinge, în termeni generali și fără precizie, după regulă guvernamentală în vigoare, politică interioară și exterioară.

Asupra primei, cabinetul n'a găsit a oferi camerei și țerei decât o nouă parafrază a faimosului cuvânt al lui Napoleon III. „De ordine răspunde Eu.“ Asupra secundei cestiuni, mesagiul constată cele mai bune relații cu străinătatea, și lungele simțăminte ce puterile străine marturisesc Francei, le atribuie întieptei linii de conduită a... adunării.

Nu călăza să dica că trebuie să le atribuie bunici purtării și influinței cabinetului dela 25 Mai, dăra și da multa bagare de seama pentru a conveni ca dlu Thiers aru putea avea în această o parte oro-care.

În resumat, mesagiul dlui presedinte alu republicei este unu micu capu de opera de iesuismu. Nu credem să lipsimă respectului ce se datorește dlui mareșal de Mac-Mahon, presupunându că este streinu, pre câtă se pôte, la redacțiunea acestei piese guvernamentale. Afără de această, ghiar a d-lui duce de Broglie, — o ghiara care nu este nici cum aceea a leului, — se vede dela unu capetu la altulu.

Cestiunea alianțelor în rebelul france-germanu.

Austria n'a încurajat pre Francea în rebelul declarat Prussiei, această este mai mult decât sigură; în tempu de mai mult de trei ani înse urmăra întrevorbiri, spre a fișă o întielegere. Cu putienu mai înainte de începerea rebelului, cancelariulu Austriei, prevediendu incurcaturile și nevoindu a perde avantajele ce aru fi potutu rezultă din ele pentru țera sea, tramise pre d. de Vitshom la Parisu, care pre atunci se află ambasadoru în Brussel'a și se bucură de o deosebită încredere și amicitia a cancelariulu. D. de Vitshom fusese înainte de 15 Iuliu în Parisu, căci elu avusese relațiu la declararea de rebelu o întrevorbire cu ministrulu afacerilor strane. Negotiarile luara dara, înainte de 15 Iuliu, unu caracteru cu totul oficial și că imputernicitii din partea Austriei fura principele Meihernich, ambasadorulu Austriei la Parisu, și comitele de Vitshom, ambasadorulu Austriei în Brussel'a; țera și Italiei erau comitele Vimercati, plenipotențiaru militaru alu ambasadei Italiei în Parisu, și mai în urmă ambasadorulu cavalerulu Nigr'a. După cum s'a disu mai susu, Austria care cômptase cu siguranța pre biruințele Francei, voi să traga profitu din ele; în ceea ce privese înse

pre Italia, ea și exprimă mai multu dorințele ei de a-si deschide o cale la Roma, și în fine remase pre termenul convenției din 15 Septembrie. Cu tôte acestea, chiaru în prim'a di se stabili o întielegere cômuna între Italia și Francea, și Italia promise a pune la dispozițiunea Francei trolepe ce le va avea disponibile. Se luara apoi întielegeri asupra baselor unei triple alianțe, înse guvernulu Austriei întempnă, ca întieptă cu care a fostu declarat rebelulu, l'ara fi gositu fără puteri îndestulitorie, și ea din această cauza nu aru fi în stare a lua parte în câte-va săptămâni la vre-o acțiune militară. Italia înca a fostu departe de a fi gat'a cu înarmările sele; asiă încâtu aceste două puteri nu erau în stare a încheia unu tractatu de alianță cu Napoleonu III, fără că sa nu se arunce în vre-unu rebelu cu Germania.

Acestu din urmă casu înse eră pentru Austria o răspundere enormă, fiindu că Russia în același tempu nu ascunse de locu ca va interveni îndată în favorulu Prussiei, dacă Austria va interveni pentru Francea. De aceea cădiu îndată ide'a unei alianțe între cele trei Curi, și se încheia unu tractatu după care Austria și Italia se îndatorau a pați o neutralitate înarmată până cându circumstanțele voru fi favorabile, și apoi a prefăce această neutralitate înarmată într'o susținere eficace Francei. Dela 20 Iuliu până la 3 și 4 Augustu tôte detaliile acestui tractatu fura fișate între Florența, Viena și Parisu. Se fișă modulu, prin care s'aru putea trece dela o neutralitate înarmată la o alianță ofensivă presupunendu înse ca armatei franceze i va fi posibilu a trece Reñulu, va navali în Germania și preste Munich, va putea da mân'a trupelor austriace și italiene. Guvernulu francezu nu subscrie acestu tractatu încheiatu între Austria și Italia, dară în realitate imperatulu Napoleonu a fostu consultatu asupra fi-cărui paragrafu ce conținea acestu tractatu. Elu aprobăse s'au modificase fi-care din aceste paragrafe, și de aceea acestu tractatu trebuia să jöce în acestu rebelu unu rolu decisiv. După cum s'a disu, ca tractatulu eră basatu pre presupunerea ca armele franceze aru fi învingătorie la începutulu rebelului, și ca Francea singura va fi destulu de forte a duce rebelulu, până cându aliatii ei voru fi pregătiti în modu politicu și militaru a participa la această luptă. Că terminu pentru această participare din partea acestor două puteri alianțe, se fișă diu'a de 15 Septembrie. În urmă învingerei armatelor franceze în batalia dela Wörth, tractatulu se anulă de sinesi; căci elu fusese încheiatu numai cu condițiunea ca armat'a franceza va putea să intre în Germania de Sudu, ceea ce acum devenise cu totul imposibilu.

„Poporulu.“

Din protopopiatulu Cohalmului la 25 Iuliu 1873.

Stimate domnule redactoru! Suntu patru-dieci de zile, de cându Escelentia Sea, prea bunulu Parinte, Archieppulu și Metropolitulu nostru Andreiu, au adormitu în Domnulu, mutându-se dela cele vremelnice la viața cea vecinică, țera pre noi lasându-ne că pre disce fii orfani, lipsiti de ajutorulu lui celu parintescu.

În restempulu acestui, s'a manifestatu prin tôte foile de tóta colorea, dorerea cea mare de carea e cuprinsa națiunea româna în genere, ba și cei de naționalități străine, casualna prin mörtea Prea veneratulu nostru Parinte Andreiu.

Dorerea și perderea acestui imense, s'an exprimat prin foi de multi în deosebite chipuri, — de aceea nevoindu eu prin această a mai descrie dorerea și perderea cea mare în urmă mörteii Escelentiei Sele Par. Archieppu și Metropolitu Siagun'a, de ore-ce această dorere și perdere pentru noi, atâtu suntu de mari, încâtu necum a le puté descrie, dară nici ca ni le potemu întipoi înca din destulu, și numai o istoria drăptă, cu tempulu, — va sci apretiu pre marele barbato în tempii viitori, — vinu a aretă numai, ea nu numai noi români, dară chiaru și alții de naționalitate străina, au simțitu cu dorere adença, motarea prea bunului nostru Parinte din lumea acestui, la locasiurile cele eterne ale dreptiloru.

Spre constatarea faptica a acestei impregiurări voiu a aduce unu esemplu: În comun'a Vargyas, Erdövidék, tienatória de protopresviteratulu Cohalmului, carea e locuită și de putieni români mesteceți cu magiari, Revrd. domnu protopopu din locu, Stefano Gyöngyösi, recondoscutu prin erudițiunea sea, audiendu despre mörtea Escelentiei Sele, prea bu-

nului nostru Parinte, neavendu la mână pre clopotariulu seu — după scirea pozitivă ce amu primitu — însusi Revrd. domnu acum numitu dimpreună cu rectorele seu, la signalulu clopotulu român, carele e numai de vre-o 55 puncti, au începutu a trage clopotele dela biseric'a cea mare unitaria, cari în modulu celu mai serbatorescu, prin sunetulu lor continuu, într'o distanță departată dela Sabiu, — vesteau creștiniloru de prin pregiura vestea cea tristă despre repausarea preascumpulu nostru Archiepiscopu și Metropolitu.

Esta dlu redactoru, o dovêda faptica, despre dorerea cea mare ce o au simțitu și o simtu chiaru și cei de naționalități străine de prin departare, — prin mörtea Archieppulu și Metropolitulu nostru Andreiu. Prin urmăra dorerea acestui o potemu nomi cu dreptu cuventu, că e o dorere cômuna pentru tôte aceia, cari au cunoscutu căta de putienu maretiele sapte ale adormitulu în Domnulu Archieppulu și Metrop. Andreiu.

Au muritu cu trupulu prea bunulu și preascumpulu nostru Parinte; mangaierea noastră acum înse trebuie să fie: ca sufletulu lui, că schinteia divină nemuritoră, e în ceriuri, unde sufletele dreptiloru se odichescu, ceea ce se adeverește și prin cuvintele marelui oratoru romanu Cicerone: „Omnibus, qui patriam, nationem suam conservaverint, adjuverint, auxerint, certum esse in Coelo definitum locum, ubi beati aevu sempiterno fruuntur“, — țera faptele acelu mare Archipastoriu, că ale unui strajariu purerea neadormitu, cu mandria le va îngăgistră istoria la tempulu seu pre paginile sele, cari voru remană nepertitorie pentru tôte vecurile, încoronate cu gloria eternă și cu laurul ce nu vestejesce nici odata, — și cari asfelulu voru conduce pre posteritate și prin întunereculu celu mai mare către lumina și adeveru. De aceea, altu ce-va nu vomu dice cu referența la marele nostru Archipastoriu Andreiu reposatu în Domnulu, fără că unuia, carele pentru maretiele lui sapte, severitate pentru biseric'a și națiunea sea, nici odata nu va fi stersu din inimile posterității, it vomu dice cu marele scriitoru romanu: „Have Anima Pia! Quidquid amavimus, quidquid mitati somus, manet mansurumque est in hominum animis.“

M—

Preservare de colera.

Trebuie a se evită totu ceea ce slabesc corpulu și totu ceea ce produce indispozițiuni. În spitalele Parisului s'a remarcatu, pre tempu de epidemie, ca Mortiea intră celu mai mare numeru de bolnavi. Acest'a venea de acolo ca vyrierii (locatorii meseriasi) nu lucrău Lunea (facu blan Montag); adeca ca ei se dedeu la totu felulu de escese.

Trebuie deci, spre a ne garanță, contra colerei, să facem cu totul din contra de ceea ce faceu vyrierii destrabalati și vitiosi; într'unu cuventu a duce o viața din cele mai regulate.

Să venim la amenunte și să căutăm a combate uritele obiceiuri și prejudecările populațiunei.

I. Colera lovesce mai cu seama persoanele cari au fostu slabite de alte bôle.

Trebuie deci a se îngriji seriosu cându cineva are o bôla care se pare usiôra, precum friguri intermitente, recela la peptu, gălci diareea, derangemente provenite în cele-lalte funcțiuni digestive.

În tempu de epidemie, și chiaru ce-va mai înainte de a se declară epidemia, multe persoane suntu atinse de diareea, cu seu fără colice.

O diareea usiôra nu este chiaru colera, înse predispuie la colera.

Spre a tractă diareea trebuie să se iee că beutura, mai cu seama după mâncare, zema de zalesiu (în latinescu salvia, în frantosescu sauge).

Acest'a zema se face pentru infusiune că celiu chinezu; înse se pune în cinciu de trei ori mai multu zalesiu.

Acest'a se beă caldă și cu zacharu după vointia.

Se va luă 15 picature de laudanum preste totu; de trei ori câte 5 picature, seu pre o bucată de zacharu, seu într'o lingura de zema. Laudanum se iă cu multu mai înainte de mâncare, adeca cu o ôra mai înainte, și trei ôre după mâncare.

Dacă colicele suntu viue, se iă picaturile și chiaru mai apröpe de mâncare. Ceea ce este bine mai cu seama este să se iă după picature o zema.

Ism'a (menthe), celiu chinezescu, cöja de lamăie, potu dá înca zemuri bune. Se va pune caramide pre pântece.

Dacă nu încetădi diareea cu întrebuintiaroa

să fie restignitu, ci de buna voia, fiindcă asiă i-au placutu, spre mântuirea lunei. — Elu i-au înalțiatu pre munte și le-au aretatü glori'a sea înainte de inviere că se cunöscă cându se va sculă din mörți într'o marirea natorei sele celei ddiesci, ca elu nu au primitu premarire spre resplă'a patimiloru sele, că cându aru fi avutu lipsa de ea, ci că se fia marire precum din eternitate, cu tatalu și la tatalu, după cum singuru a disu cându s'a apropiatu de patim'a sea cea de buna voia: „Parinte premaresce-me pre mine cu marirea carea amu avut'o la tine mai înainte de ce a fostu lumea.“*) Acest'a gloria a ddierei sele nevediuă și ascunsa în fiint'a sea omenesă a aretatü-o apostoliloru pre munte; căci ei au vediutu fati'a lui lucindu că unu fulgeru, și vestmint le lui albe că lumin'a. Doi sori au observatu apostolii acolo: unulu că de comunu în înaltime, și unulu într'unu modu neindatinatu; unulu care singuru loru s'a aretatü, adeca fati'a lui. Vestmintele sele le-a aretatü albe că lumin'a, fiindcă glori'a ddierei sele a esitu din totu corpulu seu, și lumin'a sea a datu radie tuturoru medulariloru lui: Căci nu că la Moise, stralucea trupulu numai pre dinafara, ci chiaru din densulu esia marirea ddierei sele. Lumin'a sea a resaritu și a remasu adunata în elu; nu a mersu nicaire în altu locu, și la lasatu pre elu. Nici a venitü din alta parte spre a-lu lumină, dară nici i-a fostu numai imprumutata pre unu tempu ôre care, (ci din eternitate a fostu a sea). Dara elu înca nu o a aretatü într'ega marea cea neumblata a gloriei sele, ci numai atât'a câtu au potutu suportă ochii loru și precătu au potutu cuprinde.

(Va urmă)

*) I. 17. 5.

Varietăți.

zemei, a laudanului (extractu de afion) și a caramidelor calde, trebuie să se ia recursu la subnitratu de bismuth. Este unu prafu albu care se ia în apă cu pré pucinu zacharu. Se ia dintr'ensulu 4, 6, și chiaru 8 grame pré di, de două ori.

Deca celu-ce se teme de colera este ôre-cum slabu, delicatu, sa iea vinu de quinquina; sa bea dintr'ensulu câte unu pacharutiu de licheuru, totu-deun'a înainte de a mânca. Toti acci întremati (convalescenti) trebuie sa iea vinu de quinquina.

II. Sa se evite curentele de aeru. Mai cu séma cându atmosfer'a se recorește deodată nu trebuie sa se lase deschise, în acela-si tempu, două usi séu două ferestri, séu o usă și o ferestra. La București raru se iea precauțiuni contr'a curentelor de aeru. Dopa o caldura, deca plôua séu se recesece, adeseori som chiamatu de unele persône cari sufero de nevralgia la facia, de dorere de urechi, de dorere de falci, séu în spate. Regula generala: tôte persônele acestea me intréba cu mirare din ce le va fi venindu dorerile. Si îi gâmescu siedindu într'o usă și o ferestra de totu deschise.

III. Sa se padîsca toti de recéla. Mai cu séma recéla la picîre și la pantece este vatematôre. Persônele cari suutu supuse usioru la colice și la derangiarea intestineloru trebuie sa pôrte o cingătoare de flanela. Som de mai înainte siguru ca la multi n'o sa le placa cingătôrea de flanela; li se va para o esageratiune ridicula sa se còca în totilu veri. Acestoru persône, cari se facu vitezi, le voiu spune ca în 1865 și 1866 s'a distribuitu cingatori de flanela soldatiloru din garnison'a Parisului, în midiloculu lunei lui Augustu. Nu se va dice ca soldatii francesi suutu goguliti.

IV. Sa se aeréde apartamentele în care mirôsa uritu din caus'a ôre câroru vecinatâti. . . Spre a desinfecțâ unu locu cu pucina cheltuiéla, se pune goudronu de carbune de pamentu prin strachine. Se premenesce substanti'a la trei séu patru dile. Goudronulu de carbune se vinde la usin'a de gazu.

V. Preumblarea sa nu se faca pré marginile smircurilor.

Feréla mare de mancâri grele și nemistuibili: siônea, cârnati, pesce seratu, crastaveti, paltalagele în untu, bucate pré grase, fructe verdi. Apa cu ghiatia sa nu se bea. Si aproposito de ghiatia voiu spune-o ca de multu s'a remarcatu câtu de primejdiosu este a se bea repede o mare cantitate de beutura rece, (unu pacharu mare de apa cu ghiatia, spre esemplu) mai cu séma cându capulu este în umediéla; în vreme ce primejdiosu nu este a se inghiti liquidu rece, și inca de totu rece, luat înse putienu câte putienu și la intervale de 2 séu 3 minute. Astfelu se pôte luá fâra incovenientu o jometate de ingheliata stropita cu romu séu cu cognacu, în pârticelele micutie, în intervale rari precum spuseiu (2 séu 3 minute). Se potu inghiti și chiaru bucatiefele mici de ghiacia totu la intervale. Se mai pôte inca bea și apa cu ghiacia, inghitiandu câte pucina la rari intervale.

Intervalele ce punu aréta lectoriloru cá unu felu de dinti de ferastrâu; dara acesti dinti de ferastrâu nu sémena nici într'unu chipu cu acci'a dela ferastrâu.

În acesti din urma ani, Bucureștii n'au pré fostu bântuiti de colera. Anulu acest'a, dupa câtu se vede, vomu scapâ pôte numai cu frica. Chiaru deca suutu unele casuri nenorocite la persône avute, negresitu ca ele nu se potu întemplá decâtu numai juniloru (juni ce suutu de multe ori pré bestrâni) cari cinédia la ferastrâu spre diua cându cânta cocosii.

Intr'adeveru, nimicu mai vatematoriu în tempu de epidemia decâtu veghiările și mancârile de noptea, mai cu séma cându asemenea cina se face în pârti reci și umede.

Condamnu aci veghiările, oboselele, escesele și libatiunile copiose; nu inse și beuturile spirituose în sine-le. Cu totulu din contr'a, a-si dice ca în tempu de epidemia sa se bea vinulu golu, și sa se bea câtu mai multu pôte bea cine-va fâra sa se îmbete.

O beutura escelenta este caféu'a.

VI. Ferindu-se de pré multa obosela, cine-va trebuie sa se primble în tôte dilele câte nitielu, a se exercitâ pucinu.

Ferire de îmboldiéla; sa nu stea câte 15 și 20 insi într'o odâlia.

Sa se aeréscu apartamentele în tôte dilele.

Dr. O b e d e n a r u.

* * In Vien'a se ascépta în cendru visit'a principelui Milano de Serbi'a. Primulu seu ministru d. Ristic, care a mersu înainte principelui la Vien'a, a negociatu cu guvernulu austro-ungaru mai multe conventiuni de unu mare interesu nu numai pentru principatu, ci și pentru relationile internationale în generalu. Aceste conventiuni se rapôrta la estradarea criminaliloru, la poste la îndreptarea cursului Dunarei aprôpe de Orsiov'a și la navigatiunea cu vaporulu pré acestu fluviu, în fine la junctiunea linielor ferate ce va construi Serbi'a, cu retieu'a austro-ungara. Subsemnarea acestoru tractate se va face în tempulu câtu va remané principele Milano la Vien'a.

Ad vocem banerotta de statu dice „P. N.“: Acum cându aterna îndreptarea spre mai bine a referintieloru nôstre financiari și de creditu dela restaurarea increderei s'a aflatu o fôia locale (Reform'a?) carea din conspectele publicate de cendru despre intrate și esite deduce ca statulu numai e în stare sa licidizeze și asiá nici nu pôte se ascepte alto ce-va decâtu banerot'a. Ratiunamentulu acest'a usioru de fire ca în cuartalu Aprile-Iuliu a fostu venitulu mai micu cá a patr'a parte a erogatiuniloru, nu are nici unu temei, pentruca se scie ca în cuartalulu acest'a intra mai snevoia contributiunea și numai în tòmna mai bine, pré cându în anulu acest'a toc'ma în cuartalulu celu mai rep a trebuitu sa spereze mai multu pentru cladiarele ministeriului de comunicatiune.

* * Portu românescul a marea négr'a. Diurnalele române de preste Carpati ne spunu ca doi întreprinditori englesi, Marshal și Cullen voru construi portulu și cu acest'a voru începiá și linie de drumu de feru pâna la Galati prin Chulu și Bolgrad. În trei ani de dile sa fia terminate tôte lucrârele și predate esplotatiunei. Statulu are sa garanteze 16,000 franci de chometru și dea gratisu din bunurile statului terenulu pentru gare și drumuri de feru. —

Concursu.

Pentru ocuparea ambelor posturi de invetiatori la scôla populara româna gr. or. din Preurbiglu Brasiovului „Tocile“ se deschide prin acest'a concursu cu terminu pâna în 20 Augustu st. v. a. c.

Cu fia-care din aceste două posturi este înpreunatu unu salariu anualu de câte 250 fl. v. a. ce se plateste în rate lunare dela biserică.

Doritorii de a ocupâ aceste posturi au a tramite pâna la terminulu susnumitu concursele loru instruite în sensulu „Statutului Organicu“ adresate câtra Pré onoratu Domnu Protopopu 1-iu alu Brasiovului Iosifu Baracu.

Brasiovu, în 15 Iuliu 1873.

Comitetulu parochialu alu bisericei „Sf. Treimi“ de pe Tocile din Brasiovu.

Stefanu C i o m b a n u,

(3—3)

presiedinte.

Concursu.

Pentru ocuparea postului invetiatorescu devenitu vacante la scôla confessională greco-orientală rom. din urbea Fagarasiu se escrie concursu pâna la 15 Augustu st. vechiu a. c.

Emolumentele împreunate cu acestu postu suutu:

1. Salariu annuale de 150 fl. v. a. solvindu în 10 rate anticipative.
2. Cuartiru liberu.
3. Gradina de legumi de 115 °□.

Doritorii de a ocupâ acestu postu au a-si îndreptâ recursele loru instruite în sensulu statutului organicu bis. adresate Comitetului parochiale gr. or. Rvdissimului Domnu Petru Popescu în Fagarasiu.

Fagarasiu în 29 Iuliu 1873.

Petru Popescu, Ioanu Gram'a,

P. pp. Pres. com. par.

Ioanu Turcea,

(3—3)

notariu.

Concursu.

La scôla capitala normala gr. orientala a tractului Dobrei devenindu vacante două posturi de invetiatori cu câte 400 fl. v. a. salariu anualu, spre

a câroru ocupare se escrie prin acest'a concursu cu terminulu pâna la 15 Augustu a. c. st. v.

Competitorii la aceste posturi si voru tramite soplicele loru instruite în sensulu Statutului organicu, și adresate comitetului protopresbiteralu la subscrisulu pâna în terminulu susu arelatu.

Dev'a 12 Iuliu 1873.

Pentru comitetulu protopresbiteralu alu tractului Dobrei.

Ioanu Papiu,

(3—3)

protopopu.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei vacante, de alu 2-lea parochu la biseric'a ort. res., a SS. Archangeli din Satulungu, de clas'a 1-iu împreunate cu unu venit annualu de 1000 fl. v. a., se escrie prin acest'a concursu cu terminu pâna la 30 Augustu a. c.

La acestu postu potu concura numai acci'a, carii pré lângă theologia au absolvatu celu putienu Gimnasiulu mare cu esamenu de maturitate, au depusu esamenu de calificatiune înainte Maritului Consistoriu archidiececanu; au servitu celu putienu trei ani cá invetiatori într'o scôla confessională publică, séu cá diaconi séu preoti și s'au distinsu cu purtârele loru morali.

Densii voru tramite Pré onoratului Domnu Protopopu respectivu Iosifu Baracu în Brasiovu petitiunile loru provédinte cu documentele mentionate-loru reserintie, și cei mai calificati se voru preferá.

Satulungu, 19 Iuliu 1873.

(3—3)

Comitetulu parochiale.

Nr. 209/1873.

Concursu.

La scôlele centrale române ort. or. din Brasiovu se escrie concursu pentru ocuparea urmatôreloru posturi:

1. Unu postu de profesor pentru limb'a și literatur'a magiara la scôla comercială și reală.

2. Unu postu de profesor pentru music'a vocală la gimnasiu și la scôla comercială și reală cu 10 ôre pré septamâna.

3. Doue posturi de invetiatori adjunoti la clas'a întâia și a două paralela a scôlei normale (primarie) de baieti.

Cei-ce dorescu a ocupâ unulu din aceste posturi, sa binevoiesca a adresá la subscris'a Eforia scolara — celu multu pâna la 20 Augustu (1-ma Sept) a. c. — concursele loru insocite de documentele, prin care sa dovedesca:

a) ca suutu de nationalitate româna și de religiu-ne ort. or.; b) ca au conduita morală și politica bună; c) ca au calificatiunea receruta pentru postulu la care competédia. — La constatarea calificatiunei servesece cá normativă „Statutulu Organicu“ alu metropolitei române gr. or. din Ungari'a și Ardélu și regulamentul prov. archidiececanu pentru esaminarea profesoriloru și invetiatoriloru dela scôlele române confessională. — Competitorii, cari au séu esamenu formale, séu o praca scolara, voru fi preferiti.

Salariulu anualu pentru profesorulu de limb'a și literatur'a magiara este 800 fl. v. a. pentru celu de music'a vocală 500 fl. v. a. și pentru unu invetiatoriu adjunctu 300 fl. v. a. prospectu de inaintare și dreptu de pensionare.

Celu alesu de profesor séu invetiatoriu servesece anulu primu de proba, iéra dopa aceea se denumesce definitivu, deca va fi depusu esamenu prescristu.

Brasiovu în 16/28 Iuliu 1873.

Efori'a scôleloru centrale române ort. or.

(3—3)

Nr. 7636 civ. 1873.

Edictu.

Din partea tribunalului regescu din Sabiiu se publica, ca Dlu Dr. Stefanu Pecurariu si-a legitimatu dreptulu de advocatura și a deschisu Cancellaria sea de advocatura în Sabiiu strad'a pintelului Nr. 18.

(L. S.) B. Filenbaum, m. p.

Din consiliulu tribunalului regescu în Sabiiu 17 Iuliu 1873.

(2—3)

Welther m./p.